

Дејан САВОВСКИ

ЛОША ВЛАСТ И УШТЕ ПОЛОША ОПОЗИЦИЈА

За стабилно и просперитетно демократско општество се вели дека се потребни три главни услови и тоа: одговорна власт, силна опозиција и политички зрело граѓанство. Кај нас сè уште недостасуваат и едното, и другото, и третото. Но, би било повеќе од наивно да се верува дека за ваквата состојба среќата едноставно не беше на наша страна. Неодговорното однесување на политичките елити ја играше клучната ролја, која ја доведе државата до безизлез. Ваквите факти и индиции ги потврдуваат политичките аналитичари и познавачи на политичкото секојдневие кои, меѓу другото, и оправдано, вината ја согледуваат во народот, кој сè уште смета дека молчењето е гаранција за мир и за спокојство. Типична нација за типични околности. Народ каков што би посакала секоја власт, кој сè уште верува во она во што и луд не би поверувал, го величи она што интимно го презира. Народ кој дозволува на многу лесен начин да биде манипулиран од евтин популизам на лажни преродбеници, спасители кои се заглавени во сопствените виртуелни светови и самобендианост. И ни нудат сè некакви платформи за спас на Македонија, демагошки замајувања, а народот и натаму мудро молчи. Големата визија за Македонија, која до пред година ипол ни ја најавуваше владејачката гарнитура, се сведе на кратковизија за опстојување на власта. Многу брзо почна да бледее "економскиот манифест", кој требаше да ја препороди државата. Од друга страна, пак, со тенкото парламентарно мнозинство, премиерот нема друга опција освен да го толерира "вечно недоискажаниот" Тито Петковски, кој секогаш се залагал за доброто на народот, а при тоа речиси секогаш некој друг го попречува нешто да направи за истиот тој народ. Доколку е така, зашто тогаш молчи за барањето на стечајците кои и самите веќе не знаат од кога седат пред Собранието. Вна-

трепартиските караници во неговата партија, исто така, имаат свој удел во животот на граѓаните. За мозаикот да биде комплетен свои камчиња редат и албанските партии. ДПА можеби на време ги увиде сопствените грешки од слабата игра, која ја чинише драстично намалување на рејтингот, па ја почна партиската реорганизација за да го истрчаат последниот круг. ДУИ е при-

**ГЛАСАЈТЕ ЗА
ЧОВЕКОТ КОЈ
ВЕТУВА НАЈМАЛКУ,
ТОЈ ЌЕ БИДЕ
НАЈМАЛОТО
РАЗОЧАРУВАЊЕ!**

казна сама за себе. Опструкции и блокирање на институциите на системот се единствено нешто што умеат да го сработат. Во прилог на замајувањето на јавноста оди и хазардерското однесување на новиот рекомпонирани СДСМ, кој изгледа и натаму не е свесен дека ја губи својата таргет група на која треба да ѝ се обрати. Очајни и смешни се нивните бесмислени потези, сè со една цел - повторно да се вратат на таа пуста власт. Очигледно и на премиерот не му е лесно, па така наместо да се занимава со она за што ги доби гласовите на изборите, тој сво-

јата енергија и време ги троши за да ја зачува коалицијата. За него проблем е и тоа што не успева да пронајде модус како да воспостави комуникација со опозицијата која, пак, претпоставувам ја користи неговата политичка незрелост за да го алармира Брисел дека власта нè води на погрешен колосек. Однесување какво што најмалку ѝ е потребно во овој момент на државата. Македонските политички партии имаат и други приоритети. Само ним битни. Што е важно што зборува Брисел кога одредени лидери во власта составиле список на свои желби, се разбира, во име на граѓаните, на кои секогаш се повикуваат за да го остварат она што никој од нив не го бара. Очигледно така им одговара и затоа не сакаат да ги издигнат државните над партиските интереси. Имам чувство како да не се свесни дека имаме економска, а не политичка криза. Проблемот со невработеноста и со сиромаштијата се решава деценија ипол. Но, затоа, пак, сè појасно може да се забележи оживувањето на дамнешната желба на поединци кои во овие матни времиња ја гледаат својата желба за остварување на нивните дамнешни амбиции. Европа, НАТО се единствените слогани кои се нудат како излез од овој тунел, чија светла точка сè послабо свети. Мене лично ме изненадува големиот процент од граѓанството кои се "ЗА" зачленување на Македонија во овие еминентни институции. Можеби тоа се должи на недоволната информираност дека членството, освен што е привилегија, воедно е и обврска која реално во овој момент не можеме да си ја дозволиме. Со уништена економија, организиран криминал, мито и корупција, голема стапка на невработеност, само уште повеќе ќе се влоши и така тешката економска ситуација во која се наоѓа народот. Ќе завршам со една излитена фраза дека надежта останува последна. А дотогаш или можеби до следните избори, добра ноќ Македонијо каде и да си!